

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 137
Hyväksytty: FCI 2.4.2001
SKL-FKK 18.2.2003

PYRENEITTENKOIRA (CHIEN DE MONTAGNE DES PYRENEES)

1/4

Alkuperämaa: Ranska

KÄYTTÖTARKOITUS: Vuoristossa käytettävä karjalaumojen suojelija.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Pyreneittenkoiria on ollut Pyreneitten vuoristossa ammoisista ajoista lähtien. Ne tunnettiin jo keskiajalla, jolloin niitä käytettiin linnon vahtikoirina. Rotu mainittiin Gaston Phoebusin kirjoituksissa 1300-luvulla. Se oli arvostettu seurakoira jo 1600-luvulla ja tunnettiin osana Ludwig XIV:n hovin loistoa. Ensimmäinen yksityiskohtainen kuvaus pyreneittenkoirasta on kreivi de Bylandtin kirjassa vuodelta 1897. Ensimmäiset rotuyhdistykset aloittivat toimintansa kymmenen vuotta myöhemmin. Vuonna 1923 Réunion des Amateurs de Chiens Pyrénées laati virallisen rotumääritelmän Ranskan Kennelklubille Bernard Sénac-Lagrangen aloitteesta. Nykyinen rotumääritelmä on edelleen hyvin samankaltainen kuin vuonna 1923 laadittu, joskin siihen on lisätty joitakin tarkennuksia.

YLEISVAIKUTELMA: Kookas, vaikuttava ja vahvarakenteinen, kuitenkin tietyllä tavalla tyylikäs.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Kallon leveys on korkeintaan sama kuin sen pituus. Kuono-osa on hieman kalloa lyhyempi. Rungon pituus olkanivelestä istuinluun kärkeen on hieman suurempi kuin säkäkorkeus. Rintakehän syvyys on puolet säkäkorkeudesta tai hieman vähemmän.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Pyreneittenkoiria on käytetty suojelemaan itsenäisesti karjalaumoja pedoilta. Jalostuksessa päähuomio on kiinnitetty vahtimis- ja varoittamisominaisuuksiin sekä laumaan leimautumiseen. Tämän ansiosta

PYRENEITTENKOIRA

2/4

koirasta on tullut voimakas ja ketterä sekä suojeltaviaan kohtaan lempeä ja kiintyvä. Itsenäisyys ja aloitekyky ovat ominaisia tälle suojelukoiralle, minkä vuoksi isännältä vaaditaan tiettyä auktoriteettia.

PÄÄ: Ei liian voimakas suhteessa koiran kokoon. Pää on sivuilta melko litteä.

KALLO-OSA: Kallon leveys on korkeintaan sama kuin sen pituus. Kallo on hieman kaartunut, joten päälään harjanne erottuu tunnusteltaessa. Niskakyhmy on selvästi erottuva, kallon takaosa on soikea. Kulmakaaret eivät ole korostuneet. Silmien välissä oleva otsaurre on tuskin tunnusteltavissa.

OTSAPENGER: Vähäinen, ei jyrkkä.

KIRSU: Täysin musta.

KUONO-OSA: Leveä, hieman kalloa lyhyempi, tasaisesti kärkeä kohti kapeneva, ylhäältä katsottuna tylpän V-kirjaimen muotoinen ja silmien alta täyteläinen.

HUULET: Vain hieman riippuvat, juuri alaleuan peittävät; mustat tai hyvin voimakkaasti mustaläiskäiset samoin kuin kitalaki.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Hampaiston tulee olla täydellinen, hampaiden terveet ja valkoiset. Leikkaava purenta (yläleuan etuhampaat peittävät tiiviisti alaleuan etuhampaat). Tasapurenta on sallittu, samoin kuin alaleuan kahden keskimmäisen etuhampaan kallistuminen eteenpäin.

SILMÄT: Melko pienet, mantelinmuotoiset, hieman vinoasentoiset ja väriltään meripihkan ruskeat. Silmäluomet ovat tiiviit ja mustareunaiset. Ilme on älykäs ja mielteliäs, katse lempeä ja uneksiva.

KORVAT: Silmien tasolle kiinnittyneet, melko pienet, kolmion muotoiset ja kärkeään pyöristyneet. Korvat riippuvat litteinä päänmyötäisesti ja kohoavat hieman koiran ollessa tarkkaavainen.

KAULA: Vahva ja melko lyhyt. Vain hieman löysää kaulanahkaa.

RUNKO: Pituus olkanivelestä istuinluun kärkeen on hieman säkäkorkeutta suurempi. Rintakehän syvyys on puolet säkäkorkeudesta tai hieman vähemmän.

YLÄLINJA: Kiinteä.

SÄKÄ: Leveä.

SELKÄ: Pitkä ja vahva.

LANNE: Keskipitkä.

LANTIO: Hieman viisto; sarvennaiset ovat melko erottuvat.

KUPEET: Vain hieman laskeutuneet.

RINTAKEHÄ: Leveä ja tilava, ei liian syvä, ulottuu korkeintaan kyynärpäiden tasolle. Syvyys on puolet säkäkorkeudesta tai hieman vähemmän. Kylkiluut ovat hieman kaareutuneet.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

PYRENEITTENKOIRA

3/4

HÄNTÄ: Ainakin kintereisiin ulottuva, tuuhea ja puuhkamainen. Koiran ollessa rauhallinen häntä on alhaalla ja sen kärjessä on mieluiten J:n muotoinen koukku. Koiran ollessa tarkkaavainen häntä nousee selän päälle ja kiertyy kaarelle, hännän kärki koskettaa lannetta (Pyreneitten asukkaat kutsuvat sitä " arrounderaksi").

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat suorat ja vahvat.

LAVAT: Kohtalaisen viistot.

OLKAVARRET: Lihaksikkaat ja keskipitkät.

KYYNÄRVARRET: Suorat, vahvat ja hapsuiset.

RANTEET: Suoraan kyynärvarsien jatkeena.

VÄLIKÄMMENET: Hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Tiiviit ja vain hieman pitkänomaiset; varpaat ovat hieman kaareutuneet.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajojen hapsut ovat pitemmät ja tuuheimmat kuin eturaajoissa. Takaa katsottuna takaraajat ovat yhdensuuntaiset ja pystysuorat.

REIDET: Lihaksikkaat ja kohtalaisen viistot, eivät kovin pitkät.

POLVET: Kohtalaisesti kulmautuneet ja eteenpäin suuntautuneet.

SÄÄRET: Keskipitkät ja vahvat.

KINTEREET: Leveät, kuivat ja kohtalaisesti kulmautuneet.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

KANNUKSET: Molemmissa takaraajoissa on hyvin muodostuneet kaksoiskannukset. Eturaajoissa voi olla joko yksinkertaiset tai kaksoiskannukset.

LIIKKEET: Voimakkaat ja keveät, eivät koskaan raskaat. Liikkeet ovat pikeminkin pitkät kuin lyhyet ja nopeat, ja niissä on tiettyä joustavuutta ja tyylikkyyttä. Oikeat kulmaukset mahdollistavat kestävä liikunnan.

NAHKA: Paksu ja joustava, rungossa on usein pigmentoituneita läiskä.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva on runsasta, rungonmyötäistä, melko pitkää ja taipuisaa, hieman karheaa lavoissa ja selässä. Hännässä ja kaulan ympärillä karva on pitempää ja kaulassa se voi olla hieman laineikasta. Runsaat housukarvat ovat hienot ja villavat. Aluskarvankin tulee olla runsasta.

VÄRI: Valkoinen, jossa voi olla mäyrän- tai sudenharmaita, vaaleankeltaisia tai oransseja (arroye) merkkejä päässä, korvissa, hännän tyvessä ja joskus rungossa. Mäyränharmaat merkit ovat arvostetuimmat.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 70 - 80 cm, nartut 65 - 75 cm. Tyypiltään erinomaisille yksilöille sallitaan 2 cm:n ylitys.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

PYRENEITTENKOIRA

4/4

Yleisvaikutelma: Raskasrakenteisuus vailla arvokkuutta, lihavuus, velttosuus tai lymfaattisuus.

Pää: Raskas, suorakaiteen muotoinen; liian leveä kallo; kaareva otsa; liikaa korostunut tai puuttuva otsapenger; liian riippuvat huulet; riittämättömästi pigmentoituneet kirsu, silmäluomet ja huulet.

Silmät: Pyöreät, vaaleat, syvällä sijaitsevat tai ulkonevat, liian suuret tai liian pienet, liian lähekkäin tai liian kaukana toisistaan sijaitsevat; näkyvä vilkkuluomi; kova ilme.

Korvat: Leveät, pitkät, kiertyneet, taittuneet, taakse päin kääntyneet tai ylös kiinnittyneet.

Kaula: Ohut, pitkäkö tai liian lyhyt, jolloin pää näyttää kiinnittyneen suoraan lapoihin; liian paljon kaulanahkaa.

Runko: Notko- tai köyry selkä, takakorkeus; roikkuva tai vinttikoiramaisesti ylösvetäytynyt alalinja.

Rintakehä: Liian leveä tai liian kapea eturinta; litteä tai tynnyrimäinen rintakehä.

Häntä: Niukkakarvainen tai huonoasentoinen, liian lyhyt tai liian pitkä; häntä, jossa ei ole puuhkaa; häntä, joka ei nouse kaarelle koiran liikkeessä tai on jatkuvasi kaarella myös koiran ollessa rauhallinen.

Eturaajat: Sisä- tai ulkokierteiset käpälät; liian avoin lavan ja olkavarren välinen kulma.

Takaraajat: Sisä- tai ulkokierteiset käpälät; suorat tai ylikulmautuneet kinteret.

Käpälät: Pitkät, litteät.

Karvapeite: Lyhyt, kihara, silkkinen tai pehmeä karva; pohjavillan puuttuminen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Vihaisuus ja sairaalloiset piirteet.

Väri: Muut kuin rotumääritelmässä mainitut värit.

Kirsu: Muun värinen kuin täysin musta kirsu.

Leuat: Ala- tai yläpurenta, kaikki epänormaaliudet purennassa.

Silmät: Lihanväriä silmäluomissa, keltaiset silmät.

Kannukset: Kannusten puuttuminen; yksinkertaiset kannukset tai surkastuneet kaksoiskannukset takaraajoissa.

Koko: Annetun säkäkorkeuden ylitys tai alitus.

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.